



ការវិភាគ

របស់ព្រះតេជព្រះគុណបណ្ឌិត ហុក-សាវណ្ណ ក្រោមប្រធានបទអំពីស្ថានសួគ៌នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

website: www.hoksavann.org

ថ្ងៃទី៧ កក្កដា ២០០៧



ស្ថានសួគ៌និងអ្នកដែលទៅកើតក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលមាននិយាយក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺជាតួព្រះពុទ្ធដីកា ពុំមែនអង្គកថាសំដែងទេ ហើយស្ថានសួគ៌និងអ្នកដែលទៅកើតក្នុងទីនោះ គឺកើតឡើងដោយកុសលកម្មដែលមនុស្សសត្វបានកសាង ពុំមែនកើតឡើងពីព្រះម្ចាស់អង្គណាបង្កើតឡើង សំរាប់ផ្តល់រង្វាន់ឲ្យដល់អ្នកជឿឡើយ ។ ពាក្យថា សួគ៌ឬស្ថានសួគ៌នេះ ជាពាក្យខ្មែរដែលចេញពីភាសាសំស្ក្រឹតថា សគ៌ៈ បាលីថា សគ្គៈ ដែលចែកចេញជាពីរពាក្យ គឺ<ស>ម្មយបទ និង<គ្គ>ម្មយបទ។

<ស> សព្វដើមជា <សុ> ប្រែថាល្អ ស្អាត ឬងាយ ។ ឯ <គ្គ> សព្វដើមជា <អគ្គ> ប្រែថាចុង កំពូល ឬលើស ។ រួមពាក្យទាំងពីរ គឺ<ស>និង<គ្គ> ជា<សគ្គ> ប្រែថា ល្អលើស ស្អាតលើស ងាយលើស គឺល្អស្អាតងាយលើសផ្លូវលោក ដោយរូប សម្លេង ក្លិន រស សម្ផស្ស ទ្រព្យ យស សុខ សរសើរ អាម័យ ពណ៌សម្បុរជាដើម ។ ស្ថានសួគ៌ក៏ដូចជាស្ថាននរកដែរ មាននិយាយក្នុងគម្ពីរព្រះត្រៃបិដក ជាគម្ពីរដ៏ធំរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ។ ពួកទេវតានិងស្ថានសួគ៌ ត្រូវព្រះពុទ្ធសំដែងដោយផ្ទាល់ ហើយអង្គកថាយកមកសំដែងពង្រីកសេចក្តីបន្ថែមទៀត ។ ក្នុងការចែករំលែកស្ថាននិយាយពីស្ថានសួគ៌វាជាន់ហើយថាព្រះពុទ្ធបានយាងទៅប្រោសពុទ្ធមាតានៅស្ថានត្រៃត្រីង្ស ជាស្ថានសួគ៌ជាន់ទី២ផង ។ ពុទ្ធកិច្ចធីរបស់ព្រះពុទ្ធមាននិយាយថា ពេលពាក់កណ្តាលអាធ្រាត្រស្ងាត់ ព្រះអង្គបានដោះស្រាយប្រស្នារបស់ពួកទេវតាទាំងឡាយ ដែលបានមកសាកសួរព្រះអង្គ ដូចមានក្នុងសូត្រជាច្រើន មានមង្គលសូត្រជាដើម ។ នៅក្នុងព្រះសូត្រទាំងនោះ ក៏មានពាក្យរបស់ទេវតា ដែលបញ្ជាក់ព្រះសូត្ររបស់ខ្លួនដែលហៅថា ទេវតាសុភាសិត ហើយព្រះពុទ្ធបានពោលតែពាក្យរបស់ទេវតាទាំងនោះផង ។

មនុស្សសត្វដែលបានកើតក្នុងស្ថានសួគ៌ ដោយបានប្រព្រឹត្តតាមទេវធម៌ ក៏ធម៌សំរាប់ទៅកើតជាទេវតា ។ ទេវធម៌ គឺអ្នកមានហិរិឧត្តប្បៈ ខ្មាស់បាប ខ្លាចបាបមិនហ៊ានធ្វើ អ្នកមានសីលធម៌ មានការមិនសម្លាប់សត្វ បំបាត់ជីវិតគេជាដើម ។ អ្នកបំរើមាតាបិតាឲ្យគាត់រស់នៅបានសុខបានស្រួល ព្រមទាំងញ៉ាំងគាត់ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងសង្គ្រាមសម្បទា សីលសម្បទា ចាតសម្បទា និងបញ្ញាសម្បទា ។ ធ្វើទានរក្សាសីល គោរពសមណៈ អ្នកមានគុណធម៌ មានសីលធម៌ជាដើម ។ ធ្វើសាធារណៈប្រយោជន៍ដល់ជនដទៃ ដោយការណាតតាមសូត្រចំពោះជនដែលមានសេចក្តីទុក្ខលំបាក ។

ចំពោះសំនួរថា បើស្ថានសួគ៌មានពិតមែន តើស្ថិតនៅទីណា ព្រោះគេពុំឃើញមាននៅក្នុងផែនទីពិភពលោកឡើយ ? តាមពិត ស្ថានសួគ៌ផ្សេងពីស្ថានមនុស្ស តែស្ថិតនៅលើដីជាមួយមនុស្ស ។ ស្ថានវង់ជាន់ក្នុងកាមលោក ស្ថានព្រហ្មមានរូប១៦ជាន់ ជារូបព្រហ្ម និងអរូបព្រហ្ម៤ជាន់ ស្ថិតនៅទាក់ទងនឹងផែនដី ។ ក៏ដូចគ្នានឹងរូបទេវតា គឺទេវតាអាស្រ័យនៅនឹងដើមឈើ ភ្នំម្លូរទេវតា គឺទេវតាស្ថិតនៅអាស្រ័យដីស្រែចំការ សុទ្ធតែស្ថិតនៅទាក់ទងនឹងផែនដី ។ ធម៌សគ្គកាមេ ដែលព្រះសង្ឃស្រុតពេលចំរើនព្រះបរិត្ត បកប្រែថា ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលជាកាមភពនិងរូបភពក្តី ភូមិទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទិព្វិមាន គឺលើកំពូលភ្នំ ឬភ្នំដែលជាចក្តី ព្នងដីអាគារក្តី នៅនាកោះនិងជើងស្រុកក្តី នៅនាដើមព្រឹក្សានិងព្រៃព្យាតស្សាត ឬទីស្រែចំការក្តី ប៉ុណ្ណោះជាដើមបញ្ជាក់ថាទេវតាស្ថិតនៅទាក់ទងនឹងផែនដី ។ មនុស្សពុំអាចមើលឃើញពួកទេវតាទាំងនោះ ដោយមើលចក្តី គឺសាច់ភ្នែកធម្មតាបានឡើយ ព្រោះមានធាតុខុសគ្នា ប៉ុន្តែគេអាចឃើញឬដឹងបាន តាមរយៈការអប់រំផ្លូវចិត្ត តាមវិធីសម្របៈនិងវិបស្សនា រហូតកើតទិព្វចក្តីផ្នែកអភិញ្ញា ។ ពួកទេវតាត្រូវផុតវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលអាចពិសោធឃើញតាមភ្នែកធម្មតា ឬតាមឧបករណ៍អតិសុខុមទស្សន៍ ។ មានសេចក្តីបញ្ជាក់ក្នុងព្រះអភិធម្មនៃគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនាថា កាមរចរសត្វមុននឹងដាច់ខ្យល់ស្លាប់ ត្រូវតោងយកនិមិត្តា និមិត្តណាមួយដើម្បីចាប់បដិសន្ធិ គឺកម្ម, កម្មនិមិត្ត និងគតិនិមិត្ត ។ គតិនិមិត្តផ្នែកកុសល ឃើញទេវតាមរាជវង្សមកទទួល ពូសម្លេងដូរដង្ហែង លុះមនុស្សស្លាប់ទៅ ក៏ទៅកើតជាទេវតា ។ មានសេចក្តីតំណាលក្នុងជាតកថា វិក្កុម្មយអង្គបានចំរើនធម៌ កើតទិព្វចក្តី ក្រឡេកមើលលើផែនដី ឃើញវិមានទេវតានៅពាសពេញ កាលពុំទាន់កើតទិព្វចក្តីគ្មានឃើញវិមានទេវតាទាំងនោះសោះ ។ ព្រះនាមរបស់ព្រះពុទ្ធមួយបទថា លោកវិទូ ប្រែថាព្រះអង្គប្រាបច្បាស់នូវលោក គឺប្រាបនូវមនុស្សលោក ទេវលោក យមលោកគឺនរក និងព្រហ្មលោក ។ គេពុំអាចបដិសេធថា គ្មាននូវអ្វីដែលខ្លួនពុំបានឃើញនោះឡើយ ព្រោះរបស់ខ្លះមានពិតតាមសភាពខ្លួនវា មានស្ថានសួគ៌ស្ថាននរកជាដើម ប៉ុន្តែមើលពុំឃើញដោយខ្លះសមត្ថភាពដែលនាំឲ្យមើលឃើញ ។ អ្នកខ្លះយល់ថា

អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ មានវិនិច្ឆ័យ មានបុណ្យសក្តិ មានអំណាចនោះឯង ជាទេវតាជាស្ថានសួគ៌ ។ តាមពិត ក្នុងពុទ្ធសាសនាមាននិយាយអំពីពាក្យសម្មតិទេព គឺទេវតាដោយសន្តិសន្តិសោ ដំដោយករុណាធម៌ក្នុងខ្លួន មានហិរិឱប្បៈ ខ្លាស់បាប ខ្លាចបាប ប្រព្រឹត្តទេវធម៌ ជាធម៌ទេវតានៅលើផែនដីនៃមនុស្សលោក ។ ឯពាក្យមួយទៀតហៅថា ឧបត្តិទេព គឺទៅកើតជាទេវតាក្នុងស្ថានសួគ៌ បន្ទាប់ពីអ្នកនោះស្លាប់ទៅ ។ ចំណែកអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ មានអំណាចបុណ្យសក្តិខ្ពង់ខ្ពស់ បើរបស់និងអំណាចទាំងនោះបានមកដោយអំពើទុច្ចរិត គ្មានហិរិឱប្បៈទេ នោះពុំមែនជាអំណើប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្ថានសួគ៌ទេ គឺជាអំពើប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីស្ថាននរកវិញទេ ។ ដូច្នោះស្ថានសួគ៌ពិតជាមានសំរាប់អ្នកសាងកុសល គឺដូចជានរកពិតជាមានសំរាប់អ្នកសាងអកុសល ដែលស្ថិតនៅទាក់ទងនឹងផែនដី ដែលមនុស្សពុំអាចមើលឃើញឡើយ ។ ស្ថានសួគ៌វាជាន់ខ្ពស់ទាបជាងគ្នាដោយឋានៈ គឺបុណ្យកុសលដែលខ្លួនបានកសាង ពុំមែនខ្ពស់ទាបដោយទឹកនៃផែនដីឡើយ ។ ឯរុក្ខទេវតា អាកាសទេវតា ភូម្មទេវតា មានបុណ្យតិចជាងទេវតាវាជាន់ខ្ពស់លើនេះ ។ ដូចមនុស្សបច្ចុប្បន្ននេះ អ្នកធំអ្នកតូច អ្នកមានអ្នកក្រ ស្ថិតនៅលើដីដូចគ្នា ។ ចំពោះទេវតាវាជាន់ ដែលហៅថាទេវតាក្នុងអកាមាស្ថគឺវាជាន់គឺ ទេវតាស្ថិតនៅជាន់ចាតុម្ពហានាជិកា តារត្តិវង្ស យាមាតុសិត និម្មានតិ និងបរិនិម្មិតវសត្តិ ថានៅលើភ្នំព្រះសុមេរុនោះ មានអ្នកខ្លះបញ្ចេញទស្សនៈថា តើស្ថានសួគ៌និងទេវតានោះស្ថិតនៅនិងរស់នៅដូចម្តេចកើត បើទីនោះមានសុទ្ធតែទឹកកក បានអ្វីទទួលបាន ។ ទស្សនៈនេះគេដោះស្រាយ ទេវតាដូចជាមនុស្ស តាមពិតទេវតាសោយទិព្វសម្បត្តិ ទាំងទឹកនៃផែនដី ទាំងចំណីអាហារ ទាំងការសប្បាយ និងកាមគុណ ពុំមែនដូចមនុស្សទេ ។ បើស្ថានសួគ៌វាជាន់នោះស្ថិតនៅលើភ្នំព្រះសុមេរុពិតមែននោះ ពុំមែនស្ថិតនៅលើភ្នំតាមភ្នែកមើលឃើញនោះទេ គឺជាស្ថានមួយផ្សេង ដែលភ្នែកធម្មតាមើលពុំឃើញ ដូច្នោះមិនត្រូវយកភ្នែកធម្មតាមកដោះស្រាយបដិសេធនូវភាពអាថ៌កំបាំងនេះឡើយ ។^{២៧}

